

Petter Zennström, *Utan titel*, 1989. FOTO: BUKOWSKIS AUKTIONER AB

Petter Zennström

1945–2014

Petter Zennström var både organiskt expressiv och distinkt färgsprakande i sitt bildskapande men höll en låg, närmast osynlig profil som konstnär. En vän jag talar med vittnar om motviljan han kände inför minglandet på de egna vernissagerna. Det är inte helt ovanligt, men blir till en påtaglig insikt nu när han gått bort efter en kort tids sjukdom.

Trots, eller kanske tack vare, att Petter Zennström höll sig undan den alltmer kommersialiserade och medialiserade delen av konstbranschen förblev han en betydande konstnär i nästan fyra decennier. Inte bara det, Zennström var passionerat trogen sitt aggressivt dekorativa bildspråk, präglad både av humor och vrede, men förmådde samtidigt utveckla det.

De starka, signalklara färgerna och förmågan att skapa en köttigt slingrande ornamentik särskiljde honom. Hans enda möjliga like var Olle Käks, som också han utvecklade ett särpräglat abstrakt bildspråk under 1970-talet. Båda är konstnärer som fått stå lite vid sidan av strålkastarljuset. Man kan ju till exempel undra över varför Petter Zennström inte hedrats med en stor retrospektiv i Stockholm. Nu får man i stället hoppas på en postum sådan.

Petter Zennström förmdes som konstnär under det radikala 70-talet. Han gick på Konsthögskolan i Stockholm, på Skeppsholmen närmare bestämt, där han tillhörde ett grabbgång kring professor Åke Pal-larp. Han gjorde sig först ett namn med träsnitt och svartvita skrapkartonger, en i dag ovanlig teknik. Som underlag för måleriet använde han ofta smörpapper, det kändes förstås väldigt rätt på det alternativa 70-talet.

I grafiken avbildades kapitalister och maktens män med tidens retoriska grepp, men bilderna hade ett

Petter Zennström, 1979. FOTO: PER B ADOLPHSON/JTT

påtagligt dekorativt drag som särskiljde dem från den mer explicit politiska konsten. Samma sak med publikationerna "Dödens Nyheter" där Zennströms förtjusning i den mexikanska grafikern José Guadolepe Posada var påtaglig.

Petter Zennström var produktiv in i det sista och hade så sent som i höstas en stor utställning på Lars Bohman Gallery. När jag nu googlar hans namn kommer det upp en hel del auktionshus som säljer hans konst. Det rimmar lite illa med den radikala konstnären som till den utställning som 1989 visades på Galleri Riis i Oslo och Galerie Nordenhake i Stockholm skrev i katalogen: "När jag målar är min publik bonden på Jamaica och den arbetslösa hamnarbetaren i Conakry. Dom gillar mina bilder." Det må förefalla som en romantisk föreställning men det var nog den som drev honom framåt. Den och lusten till måleriet.

Dan Backman
dan.backman@svd.se